

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 listopada 1969 r.

w sprawie przystąpienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do Konwencji dotyczącej kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 16 Konwencji dotyczącej kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r., został złożony Rządowi Holenderskiemu dnia 3 września 1969 r. dokument przystąpienia Polski do powyższej konwencji. Dokument ten zawiera za-

strzeżenie przewidziane w artykule 12 konwencji. Wyżej wymieniona konwencja weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 2 listopada 1969 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 5 stycznia 1964 r.:

Jugosławia dnia 25 września 1962 r.,
Austria dnia 28 października 1963 r.,
z zastrzeżeniem przewidzianym w artykule 12 konwencji.

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii dnia 6 listopada 1963 r.,
z zastrzeżeniami przewidzianymi w artykułach 9 i 10 konwencji.

Ponadto Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii oświadczył, że wymieniona konwencja będzie miała zastosowanie do następujących terytoriów:

Antigua, Basuto, Bermudy, Honduras Brytyjski, Brunei, Kajmany, Dominika, Falklandy, Fidzi, Gambia i Gibraltar	dnia 16 grudnia	1964 r.,
Grenada, Wyspa Man, Montserrat, Nowe Hebrydy, Saint Christopher, Nevis i Anguilla, Wyspa Św. Heleny, Seszele, Tonga, Turks i Caicos, Wyspy Dziewicze i Barbados	dnia 9 marca	1965 r.,
Gujana i Mauritius	dnia 21 grudnia	1965 r.,
Saint Lucia	dnia 14 marca	1966 r.,
Saint Vincent	dnia 14 czerwca	1966 r.,
Suazi	dnia 23 marca	1967 r.,
Hongkong	dnia 24 czerwca	1968 r.,

Japonia	dnia 3 czerwca	1964 r.,
Niemiecka Republika Federalna	dnia 2 listopada	1965 r.,
Francja	dnia 20 września	1967 r.,

z zastrzeżeniem przewidzianym w artykule 10 i z oświadczeniem, że konwencja ta będzie stosowana do całości terytorium Republiki Francuskiej, tj. do departamentów europejskich, departamentów zamorskich i terytoriów zamorskich.

Irlandia	dnia 3 sierpnia	1967 r.,
Botswana	dnia 18 listopada	1968 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

„a) prawo, z wyłączeniem postanowień artykułu 1 ustęp 3, określenia, zgodnie z prawem państwa, którego sąd orzeka, miejsca, gdzie spadkodawca miał swoje miejsce zamieszkania;

b) prawo, z wyłączeniem artykułu 8, stosowania wymienionej konwencji tylko do rozporządzeń testamentowych dokonanych po dniu 22 września 1967 roku.”

Zgodnie z artykułem 15 konwencji weszła ona w życie dla Jugosławii, Austrii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii dnia 5 stycznia 1964 r., natomiast dla Antigui, Basuto, Bermudów, Hondurasu Brytyjskiego, Brunei, Kajmanów, Dominiki, Falklandów, Fidzi, Gambii i Gibraltaru dnia 14 lutego 1965 r.; dla Grenady, Wyspy Man, Montserrat, Nowych Hebrydów, Saint Christopher, Nevis i Anguilli, Św. Heleny, Seszeli, Tonga, Turks i Caicos, Wysp Dziewiczych i Barbadosu dnia 9 maja 1965 r.; dla Gujany i Mauritiusa dnia 19 lutego 1966 r.; dla Saint Lucia dnia 13 maja 1966 r., dla Saint Vincent dnia 13 sierpnia 1966 r., dla Suazi dnia 22 maja 1967 r., dla Hongkongu dnia 23 sierpnia 1968 r., dla Japonii dnia 2 sierpnia 1964 r., dla Niemieckiej Republiki Federalnej dnia 1 stycznia 1966 r., dla Francji dnia 19 listopada 1967 r., dla Irlandii dnia 2 października 1967 r. i dla Botswany dnia 17 stycznia 1969 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz